

Sygn. akt: III AUa 364/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Maria Padarewska - Hajn (spr.)

Sędziowie: SSA Jolanta Wolska

del. SSO Marzena Głuchowska

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Słota

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2013 r. w Łodzi

sprawy **Z. D.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziałowi Regionalnemu w Ł.**

o wysokość emerytury rolniczej,

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 23 stycznia 2013 r., sygn. akt: VIII U 3213/12;

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 364/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lipca 2012 roku Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Ł. odmówiła Z. D. prawa do wyrównania świadczenia emerytalnego począwszy od daty jego przyznania i wypłacenia wyrównania wraz z odsetkami, uznając iż emerytura jest prawidłowo wyliczona w oparciu o przepis art. 48 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U z 2008 r. nr 50 poz. 291 ze zm.).

W odwołaniu od powyższej decyzji Z. D. wniósł o wypłatę emerytury w oparciu o jej wyliczenie wynikające z w/w przepisu, poprzez pomnożenie kwoty emerytury podstawowej przez wskaźnik jej wymiaru zgodnie z brzmieniem tego przepisu, co jego zdaniem powoduje zwiększenie dotychczas obliczonej emerytury co najmniej o 50 %.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości.

Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 23 stycznia 2013 r. oddalił odwołanie i ustalił następujący stan faktyczny: Z. D. urodził się w dniu 21 grudnia 1946 roku. Decyzją z dnia 13 grudnia 2006 roku Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Ł. przyznała Z. D. prawo do emerytury, począwszy od dnia 21 grudnia 2006 roku. Wysokość części składkowej została ustanowiona na poziomie 38,8 % emerytury podstawowej natomiast część

uzupełniająca wyniosła 86 % emerytury podstawowej. Część uzupełniająca uległa zawieszeniu w 25% z powodu nie osiągnięcia przez wnioskodawcę wieku emerytalnego.

Od chwili przyznania w/w świadczenia organ wielokrotnie dokonywał zmiany wysokości przyznanego świadczenia w drodze indywidualnych decyzji, co spowodowane było zmianą wysokości wskaźnika wymiaru świadczenia lub zmiany wysokości emerytury podstawowej.

Wysokość kwoty świadczenia naliczonego Z. D. była, w wyniku wniesionej przez odwołującego się skargi kasacyjnej, poddana kontroli Sądu Najwyższego. W orzeczeniu z dnia 3 lutego 2010 roku Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i przekazał sprawę Z. D. Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. W konsekwencji czego Sąd Apelacyjny w Łodzi w dniu 13 stycznia 2011 roku wydał wyrok zmieniający orzeczenie Sądu Okręgowego w Łodzi, poprzez doliczenie do okresów składkowych ubezpieczonego okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej. Od w/w orzeczenia wnioskodawca ponownie wniósł skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, którą to skargę Sąd Najwyższy oddalił wyrokiem z dnia 10 stycznia 2012 roku. W dniu 21 czerwca 2012 roku do organu rentowego wpłynął wniosek Z. D. o wyrównanie, zaniżonego świadczenia emerytalnego, w drodze decyzji organu, poprzez wyliczenie emerytury z zastosowaniem art. 48 ust. 2 ustawy rolniczej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, a w szczególności w oparciu o dokumenty zawarte w aktach emerytalnych Z. D.. Dokumenty te nie budzą wątpliwości, a nadto nie były kwestionowane w toku postępowania sądowego przez żadną ze stron. Stanowią tym samym wiarygodne źródło dowodowe.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, iż roszczenie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie w świetle art. 24, 25 i art. 48 ustawy rolniczej.

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie odwołujący się dokonał własnej, błędnej wykładni art. 48 ust. 2, twierdząc, iż wypłata świadczenia powinna nastąpić w kwocie stanowiącej sumę kwoty odpowiadającej iloczynowi określonych wskaźników wymiaru i aktualnej emerytury podstawowej oraz emerytury podstawowej. Wykładnia ta, zdaniem Sądu, musi być uznana za niezgodną z powołanymi przepisami ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Zgodnie z treścią art. 24 cytowanej ustawy emerytura rolnicza składa się z części składkowej oraz części uzupełniającej. Powołane przepisy stanowią wprost, że wysokość świadczenia emerytalnego określać będzie kwota stanowiąca sumę iloczynu wskaźnika wymiaru części składkowej i aktualnej emerytury podstawowej oraz iloczynu wskaźnika wymiaru części uzupełniającej i aktualnej emerytury podstawowej. Należy przy tym pamiętać, iż zgodnie z art. 26 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, część uzupełniająca nie może wynosić mniej niż 85 % emerytury podstawowej.

Sąd podkreślił w uzasadnieniu swego orzeczenia, iż nie bez znaczenia pozostaje również fakt, iż kwota należnego Z. D. świadczenia poddana została kontroli Sądu Najwyższego, który nie miał zastrzeżeń co do sposobu jej obliczenia.

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, Sąd wskazał, iż Kasa Rolniczych Ubezpieczeń Społecznych Oddział (...) w Ł., decyzją z dnia 18 lipca 2012 roku, zasadnie odmówiła wnioskodawcy prawa do wyrównania świadczenia, gdyż od dnia przyznania prawa do emerytury organ rentowy przeliczał jej wysokość w sposób prawidłowy oraz zgodny z wymogami normatywnymi.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją Z. D. wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i wypłacenie mu emerytury obliczonej na podstawie art. 48 ust. 2 ustawy emerytalnej od 21 grudnia 2006 r. tj. od chwili jej przyznania jako iloczynu emerytury podstawowej i wskaźnika, co wynika wprost z redakcji w/w przepisu.

W uzasadnieniu swego stanowiska skarżący podniósł iż zapis art. 48 ust. 2 ustawy emerytalnej jest jasny i czytelny i na jego podstawie obecnie otrzymywana emerytura powinna się składać z iloczynu emerytury podstawowej i wskaźnika wymiaru a składa się jedynie z kwoty iloczynu wskaźnika i tym samym wysokość emerytury jest zaniżona.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Podstawowym jej zarzutem wynikającym z nie zastosowania zdaniem skarżącego przez organ rentowy, literalnego brzmienia art. 48 ust. 2 ustawy emerytalnej jest nieprawidłowe wyliczenie wysokości emerytury wnioskodawcy przyznanej mu w 2006 r.

Skarżący świadczenie emerytalne wyliczone w oparciu o przepisy ustawy rolniczej otrzymuje od 2006 r., przy czym jak słusznie podniósł Sąd I instancji prawidłowość wyliczenia wysokości tego świadczenia przez organ rentowy, poddana była kontroli sądowej w tym dwukrotnie Sądowi Najwyższemu.

Zgodnie z art. 24 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 roku Nr 50, poz. 291 wraz z późniejszymi zmianami) emerytura rolnicza, renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy oraz renta rolnicza szkoleniowa składa się z części składkowej i części uzupełniającej, ustalonych zgodnie z art. 25 i 26. Dla każdej z tych części ustala się wskaźnik wymiaru. Stosownie do treści art. 25 ust. 1 i 2 cytowanej ustawy część składkową ustala się przyjmując po 1% emerytury podstawowej za każdy rok podlegania ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu, z uwzględnieniem ust. 2 - 7. Niepełne lata przelicza się odpowiednio, z uwzględnieniem art. 21 a. Do liczby lat, o których mowa w ust. 1, dolicza się liczbę lat:

1) podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w okresie od dnia 1 stycznia 1983 r. do dnia 31 grudnia 1990 r.;

2) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od dnia 1 lipca 1977 r. do dnia 31 grudnia 1982 r., za który była opłacana składka na Fundusz Emerytalny Rolników;

3) (uchylony)

4) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym - bez podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu - po ukończeniu 16 roku życia, przypadających przed dniem 1 lipca 1977 r., jednak nie wcześniej niż 25 lat przed spełnieniem warunków nabycia prawa do emerytury rolniczej lub renty inwalidzkiej rolniczej.

Zgodnie z przepisem art. 26 wspomnianej ustawy część uzupełniająca wynosi 95% emerytury podstawowej, jeżeli liczba lat przyjęta do ustalenia części składkowej, lecz bez uwzględnienia skutków art. 25 ust. 3, jest mniejsza od 20; przy każdym pełnym roku od 20 lat część uzupełniająca zmniejsza się o 0,5% emerytury podstawowej.

2. Część uzupełniająca nie może wynosić mniej niż 85% emerytury podstawowej, a suma części uzupełniającej i części składkowej nie może być mniejsza od emerytury podstawowej, z zastrzeżeniem ust. 3.

Stosownie do treści art. 48 ust. 1 i 2 wysokość świadczenia lub jego określonej części ustala się za pomocą wskaźnika wymiaru, jeżeli przewiduje to ustawa lub jeżeli wysokość ta pozostaje w stałym stosunku do wysokości emerytury podstawowej, a świadczenie nie ma charakteru jednorazowego.

2. Świadczenie, którego wysokość jest ustalona za pomocą wskaźnika wymiaru, wypłaca się w kwocie odpowiadającej iloczynowi tego wskaźnika i aktualnej emerytury podstawowej.

Z analizy akt rentowych wynika, iż organ rentowy w piśmie procesowym, adresowanym do ówczesnego pełnomocnika wnioskodawcy, znajdującym się na k. 321, szczegółowo wyjaśnił zasady wyliczenia emerytury wnioskodawcy w oparciu o przepis art. 48 ust. 2 w/w ustawy. Organ rentowy podał, iż wysokość emerytury wnioskodawcy obliczona została za pomocą pomnożenia wskaźnika wymiaru przez wysokość emerytury podstawowej. Wskaźnik części składkowej wyniósł po zaokrągleniu 0,46 a wskaźnik części uzupełniającej 0,85 – łącznie wskaźnik wyniósł 1,31. Emerytura podstawowa po waloryzacji 1 marca 2012 r. wyniosła 728,18 zł i pomnożona przez wskaźnik 1,31 wyniosła 953,91 zł. Do kwoty tej dodano dodatek waloryzacyjny w wysokości 71 zł, co łącznie dało wysokość emerytury w kwocie 1.024,91 zł.

Zaprezentowany w w/w piśmie sposób wyliczenia emerytury pokrywa się z wszelkimi dotychczasowymi danymi zawartymi w aktach rentowych a dotyczącymi poszczególnych składników tej emerytury i wysokości obu wskaźników. Również samo wyliczenie matematyczne jest prawidłowe.

Wnioskodawca w niniejszej sprawie w żaden sposób nie ustosunkował się do treści w/w pisma i przedstawionego w nim wyliczenia oraz sam nie przedstawił własnego wyliczenia emerytury w świetle swoich zarzutów, powołując się jedynie na literalne brzmienie art. 48 ust. 2 ustawy rolniczej.

Z analizy akt rentowych oraz dotychczasowych rozstrzygnięć sądowych w zakresie ustalania wysokości emerytury wnioskodawcy wynika, iż emerytura ta jest prawidłowo ustalona w oparciu o literalne brzmienie w/w przepisu. Słuszne jest zatem stanowisko Sądu I instancji, iż roszczenie wnioskodawcy a w szczególności zaprezentowany przez niego sposób wyliczenia tej emerytury z powołaniem się na w/w przepis nie może być uwzględniony z powodu tego, iż nie stanowi żadnej uzasadnionej wykładni tego przepisu a jedynie własną jego interpretację.

Z tych wszystkich względów uznając apelację za bezzasadną orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc.